

XXXIV. ČISTOTA SRDCE

Písmo svaté:

Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uzří Boha. (Mt 5,8)

Světlem tvého těla je oko. Je-li tvé oko čisté, i celé tvé tělo má světlo. Je-li však tvé oko špatné, i tvé tělo je ve tmě. (Lk 11,34)

Katechismus:

Těm, kdo mají „čisté srdce“, je přislíbeno, že uvidí Boha tváří v tvář a že mu budou podobni. Čistota srdce předchází patření na Boha. Již nyní nám umožňuje vidět věci v Božím světle, přijímat druhého jako „bližního“; dovoluje nám vnímat lidské tělo, své i bližního, jako chrám Ducha svatého, projev božské krásy. (čl. 2519 KKC).

Text k prohloubení meditace:

Srdce je sídlem lásky, čistota srdce znamená, že láska v něm je čistá. Kdy je láska čistá? Když není znečištěna nedobrou láskou - světem, já, satanem. Jak tyto tři milujeme? Tím způsobem jako Ježíše - zachováváním jeho slova. Když milujeme Božího nepřítele, svět a já, tím, že nasloucháme tomu, co říkají, vstoupí dovnitř a obsadí celou osobu a zdevastuje ji. Čistota srdce si vyžaduje odmítnutí světa, satana i tvého já. Pouze když má člověk čisté srdce, je jednoduchý/á. Jednoduchost znamená, že není nic složeného - to není něco abstraktního - nemá být smícháno dobro se zlem. Čistota srdce, jednoduchost a pokora jsou ztotožnitelné.

Čistota a jednoduchost znamená *být bez zloby* a důsledkem toho být jako dítě. Dítě je stále v náručí maminky a tatínka. Dítě Boží je stále u Boha, u Panny Marie. Uznává, že je maličké, že vše pochází od tatínka a maminky, je stále blízko, uvědomuje si, že bez tatínka a maminky nemá nic. Vše se tedy zakládá na pokoře, protože ta dává člověku poznat uznat, že nepřítel Boží nás nenávidí. Boží nepřítel je duch, má inteligenci a vůli. Nemá pravdu - nenávidí ji, protože Pravda je Kristus. Protože zloba a lež jsou spojeny (rozum má jít k pravdě, vůle k dobru), aby zlý duch nechal člověka přát si lež a zlobu, změní zlo v dobro, lež v pravdu. "*Všechno, co říkají kněží, jsou hlouposti, není to pravda*" a změní taky pravdu v lež: "*To je přece přirozené, všichni to dělají, Bůh je dobrý, stvořil mě, mohu si dělat, co chci, dal mi tělo, mohu zacházet se smysly jak chci.*" Boží nepřítel je tedy schopen změnit lež v pravdu, zlo v dobro.

Když duše dojde k těmto závěrům, je zmatená a zatemněná zlobou - rozum nedokáže rozpoznat pravdu, vůle dobro, protože je tak ovládnuta zlým duchem, že to nepozná. Nemá už schopnost chtít dobro - je v ní zloba a lež - to je podstatná identita zlého ducha. Kdyby předkládal zlo nebo lež samu o sobě, člověk by to nikdy nechtěl - jenže on změní všechno a oklame člověka. K tomu dochází v lidském rozumu. Klíčem k tomu je domýšlivost. Je to smyšlená nadřazenost vlastního já nad Bohem.

Vše je založeno na relativismu - to co já říkám, je pravda. Falešným světlem satana je domýšlivost. Domýšlivost je skutek lidského já, které má 2 podstatné prvky: 1) to co myslím a chci, považuji za správné a dobré, 2) když to považuji za dobré, správné a svaté, není třeba se porovnávat s Božím slovem - tedy domýšlivost je založena na vlastním já, které však řídí satan. Je to radikalizování ve vlastním přesvědčení - člověk odmítá radu od kohokoli a ani ji nevyhledává.

Bůh se nemůže dát vidět tomu, kdo nemá čisté srdce. Je-li tvůj rozum, tvá vůle pošpiněná světem, Pán se ti nemůže dát vidět - ne že by nechtěl, ale nejde to z tvé strany. Je to jako se skleničkou, která je špinavá - někdo do ní nalije víno, ale to pak nemůžeš kvůli špíně ve skleničce vychutnat a zhnusí se ti, že ho vyplivneš. Není chyba ve vínu, ale ve špinavé skleničce. Kdo tedy není čistý srdcem, kdo není jako dítě, nemůže vychutnávat Boží věci. Boží nepřítel, aby blokoval touhu po Božím přátelství, radikalizuje člověka v potěšení - potěšení z věcí světa (která nejsou jeho) předkládá s takovou přitažlivostí, že ji člověk nejen vychutnává, ale také vloží do duše lpění, takže pak nechce nic jiného.

Poté, co zlý duch takto zašpinil srdce a zničil jednoduchost, provokuje pýchu. Když se toto děje v nitru, znamená to, že pýcha je evidentní znamením jeho přítomnosti. Boží nepřítel je pyšný. Kdo je pyšný, neuznává Boha a pravdu. K uznání pravdy je třeba pokory. Kvůli domýšlivosti člověk nevidí nic. Proč sv. Petr zapřel Krista, když tolik zažil s Mistrem? Kvůli domýšlivosti, která ho zaslepila a nechala ho v přesvědčení, že to, co si myslí, je správné. Boží nepřítel je schopen změnit všechno - také zaměnit pravou radost ve falešné potěšení.

Když jsi obtížen/a útoky zlého, jdi se občerstvit k Ježíši, který ti dá sílu všechno překonat. Když jsi upřímný/á, Ježíš ti zaručuje, že jeho jho je lehké a když budeš konat jeho vůli, zakusíš pravou radost. Špinavosti člověka nikdy nenasytí, přestože se jimi živí třeba celou noc - zůstane prázdný, na rozdíl od Božích věcí, které dávají úlevu, útěchu, sílu, pokoj. *„Neboť to je vůle Boží: vaše posvěcení! Zdržujte se smilství, naučte se každý držet svoje tělo ve svaté kázni a počestnosti, ne ve chtivé žádostivosti jako pohané, kteří neznají Boha.“* (Sol 4,2)

Předsevzetí:

Jelikož čistota srdce začíná čistotou pohledů a myšlenek v nitru člověka, kde přebývají věci a osoby, které milujeme, budu se snažit dívat na druhé s láskou a myslet o nich jen dobře!

Myšlenka na závěr:

„Čistota srdce nastává postupně: Nejprve odvrhne špatné myšlenky, potom se nenechá rušit starostmi a nakonec odstraní prach zbytečných myšlenek.“ (Mons. P. Galeone 10. 4. 2006)

PRAVIDELNÝ ROGRAM SPOLEČENSTVÍ

17.30 adorace v kostele s možností svátosti smíření; 18.00 mše svatá v kostele; po mši sdílení v kryptě a malé občerstvení u „kulatého stolu“. Katecheze a další informace nalezneš:

<http://spolotcepia.signalny.cz/>